

РЕШЕНИЕ

№ 5393

гр. София, 16.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5384** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е срещу Решение № Ж-284/14.04.21 г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1, т. 5 и ал. 7 от ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени на [фирма], следните задължителни указания: в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на [фирма] за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], [община], област В. Т., за която присъединяването е отказано със Становище № П-ВИ- 1107/20.11.2020 г. от [фирма] и в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. В жалбата се сочи, че Решение № Ж-284/14.04.2021 г. на КЕВР е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, както и в противоречие с материалния закон и целите на закона, поради което се иска да бъде отменено като незаконосъобразно.

Жалбоподателят [фирма] чрез АДВ. Л. М., редовно призован, се представлява от адв. Д., която моли съдът да уважи подадената жалба. Моли решението да бъде отменено. Поддържа изложеното в жалбата. Претендира разноски, за което представя списък. Ответникът КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Издаденият административен

акт счита за правилен, моли да бъде потвърден. Счита, че не са налице доводите, наведени в жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Моли за срок за писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Заинтересована страна [фирма] ПРЕДСТАВЛЯВАНО ОТ А. Ч. – УПРАВИТЕЛ, редовно призована, се явява И. А. Ч., упълномощен от А. Ч., управител на [фирма], но не е взето становище.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР. Комисията) постъпила жалба от А. Й. Ч., управител на [фирма] с адрес на управление: [населено място], обл. В. Т., [улица], срещу [фирма], в която се възражава срещу отказ от присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] на обект фотоволтаична централа (Ф.) с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], [община], област В. Т..

КЕВР приела, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е допустима за разглеждане.

В нея се твърди, че на 30.11.2020 г. на жалбоподателя е връчено Становище № П-ВИ-1107/20.11.2020 г., с което по същество се отказва присъединяването на Ф. с мотива, че ще влоши техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. Ч. счита отказа за необоснован и некоректен, като заявява, че декларираните данни за използваното оборудване, в това число и инверторът, отговарят на всички изисквания за качество по стандарт БДС IEC 61000-2-2 и БДС EN 50160. В случай на отклонение от установените параметри, генериращият източник автоматично се изключва от разпределителната мрежа. В тази връзка според жалбоподателя генериращият източник не може да влоши техническите показатели на електроснабдяването на мрежата в района. Към жалбата е приложено Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1107/20.11.2020 г.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на 21.12.2020 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 25.01.2021 г.

В становището на [фирма] по постъпилата жалба се твърди, че на 16.11.2020 г. в електроразпределителното дружество е постъпило подадено от [фирма] Искане № 5588097 за проучване на условията за присъединяване на Ф., планирана за изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], към електроразпределителната мрежа. Е. дружество е заявило, че е извършило проучване и е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1107/20.11.2020 г. Съгласно Раздел II, т. 2 от становището „Присъединяването на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон „2“ от ВМНН, като съществуващите изолирани проводници, бъдат заменени нов усукан изолиран проводник със сечение $3 \times 70 + 54,6 \text{ мм}^2$, заедно с необходимата арматура и стълбове в участъка от трафопост „3 Фурна“ до С. НН 8 пред имота“. Съгласно Раздел VI, т. 2 от становището на основание чл. 27, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и 116, ал. 3 от

Закона за енергетиката (ЗЕ) и във връзка с чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), с оглед предвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на [фирма] ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка II, т. 2 от становището, съгласно одобрена инвестиционна програма на [фирма] за 2024 г. Е. дружество е заявило, че проводниците на клон 2 от въздушна мрежа ниско напрежение (ВМНН) са неизолирани медни, със сечение 16 мм². В продължението на клон 2 от ВМНН, след описания присъединителен стоманенобетонен стълб (С.) 8, има монофазно присъединена през 2012 г. Ф. на [фирма] с мощност 7,3kW. Според [фирма] присъединяване на допълнителна генерираща мощност от 30kW по ненатоварения клон 2 от ВМНН, в близост до съществуващата Ф. ще доведе до допълнителни колебания и повишаване на напрежението по едната фаза в мрежата. Присъединеният обект в имота като консуматор имал предоставена мощност едва 6kW, разпределена по 10А на фаза. О. консумация в имота била незначителна, което според „Е. Север“ АД не съвпада с презумпцията в ЗЕВИ за консумация в мястото на генерация. Товарът на клона и на трафопоста бил нисък, като профилът му се различава от този на фотоволтаичната централа. Товарът на обекта като клиент, също бил по-нисък през светлата част на денонощието. Според [фирма] това създавало предпоставки да бъде разгледан и моделиран режим на работа при максимална генерация и минимални товари на обекти на клиенти. Електроснабдителното дружество счита за неправилно разбирането, че мрежовият оператор е длъжен да присъедини всеки заявен обект към съществуващата електрическа инфраструктура в посочения от заявителя срок. Към становището са приложени:

- Фактура № [ЕГН]/16.11.2020 г.;
- Изображение от Г. Е.;
- Искане №[ЕГН]/16.11.2020 г.;
- Декларация от А. Ч. от 16.11.2020 г.;
- Решение на едноличен собственик на капитала на [фирма] от 19.08.2020 г. с нотариална заверка на подпис и съдържание от 09.11.2020 г. от нот. № 283;
- Скица № 202/19.08.2020 г., изд. от [община];
- Нотариален акт № 2643, т. 1, рег. № 11410, д. 1384 от 09.11.2020 г. по описа на нот. № 283 към регистъра на НК;
- Нотариален акт № 193, т. 14, рег. № 1949, д. 135 от 02.03.2017 г. по описа на нот. № 283 към регистъра на НК;
- Техническа спецификация на инвертор и соларни модули;
- Удостоверение с изх. № 20201027203850/27.10.2020 г. на Агенцията за вписванията.

Горните констатации налагали изводи и заключения на КЕВР, както следва:

[фирма] е подало Искане № [ЕГН]/16.11.2020 г. за проучване условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за/ изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], [община], област В. Т. при условията на чл. 24. т. 1 от ЗЕВИ. [фирма] е издало документ неправилно наименуван Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа“ № П-ВИ-1107/20.11.2020 г., с което по същество е

отказало присъединяване на заявената централа с мотив, че ще влоши техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. Съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, с писменото становище, предоставено на лицето, подало искане за присъединяване, се определят условията за присъединяване. Отказът за присъединяване по чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 следвало да бъде мотивиран, а електроразпределителното дружество е задължено да предложи нов срок за договаряне.

[фирма] не е предоставило данни за реализирани товари на клон 2 от ВМНН, поради което твърдението, че присъединяването на Ф. би довело до влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти, било изцяло недоказано. Електроразпределителната мрежа на [фирма] е елемент от електроенергийната система на страната, а не е затворена отделна мрежа. Произведената електрическа енергия, ако не се консумира на място, ще бъде пренесена до по-близки или по-далечни консуматори по съоръженията на [фирма]. Ако не се консумира от клиентите на [фирма], тя ще бъде върната в преносната мрежа и преразпределена към други клиенти. Задължението на [фирма] е да поддържа, изгражда и реконструира своята мрежа, както и да присъединява нови обекти на производители е законовоустановено. Съгласно чл. 116, ал. 1 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия. В алинея 3 на същия член е разписано, че операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. В чл. 27 от ЗЕВИ е уредено разпределението на разходите за изграждане на присъединителните съоръжения, а именно: до границата на собственост на електрическите съоръжения - за сметка на производителя (ал. 1), от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването - за сметка на собственика на съответната мрежа (ал. 2).

Налагал се изводът, че [фирма] не е доказало твърденията си, че присъединяването на Ф. ще доведе до влошаване качеството на електроснабдяването на обектите на клиенти в района, неправилно е издало отказ за присъединяване в документ, именуван „становище“ и не е спазило чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, като не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането, въпреки че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване съгласно чл. 87, ал. 2, т. 2 от същата наредба. [фирма] неправомерно е издало Становище № П-ВИ-1107/20.11.2020 г., с което е отказано присъединяването, вместо да определи условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], [община]. област В. Т..

На основание горепосоченото жалбата на [фирма] срещу [фирма], КЕВР приела за основателна.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решението е издадено от компетентен орган. Решението е писмено съгласно чл. 59, ал. 2 във вр. ал. 3 АПК, като е спазена предписаната от закона форма. Решението е

постановено в съответствие със събраните доказателства, при съблюдаване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Съображенията за това са следните:

На основание чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги.

Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са уредени в Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ).

Съгласно чл. 142 а, ал. 1 от НЛДЕ жалбите се подават писмено на хартиен носител или по електронен път. Предвид възможността за подаване на жалби по електронен път, в ал. 3 от същата разпоредба е предвидено, че в случаите, когато жалба по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 от физическо лице не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, същата може да се подаде в електронна форма чрез Единния портал за предоставяне на информация и услуги от Комисията, подписана с електронен подпис или усъвършенстван електронен подпис, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

В чл. 143, ал. 1 от НЛДЕ са посочени изискванията, на които следва да отговаря жалбата, а именно:

да е написана на български език; да са посочени името и адресът на жалбоподателя, както и наименованието на лицето, срещу което е жалбата; да е посочено в какво се състои искането; да са изложени обстоятелствата по случая и да са представени доказателства, ако жалбоподателят разполага с такива; да е подписана от жалбоподателя.

В чл. 4 от НЛДЕ е регламентиран редът за проверка на редовността на подадените жалби за съответствието им с изискванията на закона и наредбата, респективно предприемане на действия при установена нередовност на жалбата.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от НЛДЕ Комисията проверява подадените жалби за съответствие с изискванията на закона и наредбата в 7-дневен срок от постъпването им, като на основание ал. 2 от същата разпоредба, когато се установи нередовност на заявлението или жалбата, на жалбоподателя се изпраща писмено съобщение да отстрани допуснатите нередовности в срок 7 дни. Съгласно ал. 3, ако в срока заявителят не отстрани нередовностите, преписката не се разглежда по същество и се прекратява с решение на Комисията, а на жалбоподателя, се изпраща писмено уведомление, че преписката е прекратена и заявлението или жалбата не подлежи на разглеждане по същество (ал. 4). Начинът на образуване и проучване на преписките, редът за разглеждане на подадените заявления и жалби, както и редът за приемане на решения по тях се определят в Устройствения правилник на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация (ал. 5).

В изпълнение на горепосочените норми при проверка относно редовността на

подадената от жалбоподателя жалба се установява, че тя е подадена въз основа на цитираните норми.

Предвид горното, правилно Комисията е приела жалбата за редовна и е разгледала преписката.

Спазени са изискванията за форма на акта от формална страна, решение № Ж-284 от 14.04.2021 г. съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. По отношение на изискването за форма, законът поставя такова изискване за определена форма като условие за неговата действителност. АПК е въвел писмената форма като изискване за валидност на индивидуалния административен акт. За да е нарушено изискването за форма следва формата да е определена в закон, а именно чл. 59, ал. 2 от АПК. Изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК са изисквания към самата писмена форма, но самите те не са форма на акта, поради което наличието им в материализирания вид на акта имат отношение към неговата редовност.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да бъде определено едно нарушение на административните производствени правила като съществено, което е основание за отмяна на административен акт по чл. 146, т. 3 от АПК, това нарушение на административнопроизводствените правила, което ако не е било допуснато би могло да се стигне до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 5 от АПК, когато съдът установи наличието на съществено нарушение на административнопроизводствените правила, той отменя акта без да проверява основанията по чл. 146, т. 4 и 5 от АПК. Като съществено законодателят регламентира в чл. 168, ал. 4 от АПК нарушението на задължението за уведомяване на гражданин или организация, в следствие на което са лишени от възможността да участват като страна в производството по издаване на административния акт. Видно от приложените по преписката документи, няма наличие на такова отменително основание.

Относно материалната законосъобразност на Решение № Ж-284 от 14.04.2021 г. и несъответствието му с целта на закона, следва да се има предвид, че същото е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Решение № Ж-284 от 14.04.2021 г. на КЕВР е постановено в рамките на предоставената от закона възможност за преценка. При постановяване на оспореното решение № Ж-284 от 14.04.2021 г. на Комисията няма превратно упражняване на власт, следователно не е налице несъответствие с целта на закона, което е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

Предвид това съдът намира наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на процесното решение за неправилни.

В Комисията за енергийно и водно регулиране постъпила жалба от А. Й. Ч., управител на [фирма] с адрес на управление: [населено място], обл. В. Т.,

[улица], срещу [фирма], в която се възразява срещу отказ от присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] на обект фотоволтаична централа (Ф.) с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], [община], област В. Т..

В нея се твърди, че на 30.11.2020 г. на жалбоподателя е връчено Становище № П-ВИ-1107/20.11.2020 г., с което по същество се отказва присъединяването на Ф. с мотива, че ще влоши техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. Заинтересованата страна счита отказа за необоснован и некоректен. Заявява, че декларираните данни за използваното оборудване, в това число и инверторът, отговарят на всички изисквания за качество по стандарт БДС IEC 61000-2-2 и БДС EN 50160. В случай на отклонение от установените параметри, генериращият източник автоматично се изключва от разпределителната мрежа. В тази връзка според Ч. генериращият източник не може да влоши техническите показатели на електроснабдяването на мрежата в района. Към жалбата е приложено Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1107/20.11.2020 г.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на 21.12.2020 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 25.01.2021 г.

В становището на [фирма] по постъпилата жалба се твърди, че на 16.11.2020 г. в електроразпределителното дружество е постъпило подадено от [фирма] Искане № 5588097 за проучване на условията за присъединяване на Ф., планирана за изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], към електроразпределителната мрежа. Е. дружество е заявява, че е извършило проучване и е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1107/20.11.2020 г. Съгласно Раздел II. т. 2 от становището „Присъединяването на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон „2“ от ВМНН, като съществуващите изолирани проводници, бъдат заменени с нов усукан изолиран проводник със сечение $3 \times 70 + 54,6 \text{ mm}^2$, заедно с необходимата арматура и стълбове в участъка от трафопост „3 Фурна“ до С. НН 8 пред имота“. Съгласно Раздел VI, т. 2 от становището на основание чл. 27, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и 116, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и във връзка с чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), с оглед предовратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на [фирма] ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка II, т. 2 от становището, съгласно одобрена инвестиционна програма на [фирма] за 2024 г. Е. дружество заявява, че проводниците на клон 2 от въздушна мрежа ниско напрежение

(ВМНН) са неизолирани медни, със сечение 16 мм². В продължението на клон 2 от ВМНН, след описания присъединителен стоманенобетонен стълб (С.) 8, има монофазно присъединена през 2012 г. Ф. на [фирма] с мощност 7,3kW. Според [фирма] присъединяване на допълнителна генерираща мощност от 30kW по ненатоварения клон 2 от ВМНН, в близост до съществуващата Ф. ще доведе до допълнителни колебания и повишаване на напрежението по едната фаза в мрежата. Присъединеният обект в имота като консуматор има предоставена мощност едва 6kW, разпределена по 10А на фаза. О. консумация в имота е незначителна, което според „Е. Север“ АД не съвпада с презумпцията в ЗЕВИ за консумация в мястото на генерация. Товарът на клона и на трафопоста бил нисък, като профилът му се различава от този на фотоволтаичната централа. Товарът на обекта като клиент, също бил по-нисък през светлата част на денонощието. Според [фирма] това създава предпоставки да бъде разгледан и моделиран режим на работа при максимална генерация и минимални товари на обекти на клиенти. Електроснабдителното дружество счита за неправилно разбирането, че мрежовият оператор е длъжен да присъедини всеки заявен обект към съществуващата електрическа инфраструктура в посочения от заявителя срок.

Съдът споделя изводите на КЕВР. От събраните по делото доказателства се установява, че [фирма] е подало Искане № [ЕГН]/16.11.2020 г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за/ изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], [община], област В. Т. при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. [фирма] е издало документ неправилно наименован Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа“ № П-ВИ-1107/20.11.2020 г., с което по същество е отказало присъединяване на заявената централа с мотив, че ще влоши техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. Съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, с писменото становище, предоставено на лицето, подало искане за присъединяване, се определят условията за присъединяване. Отказът за присъединяване по чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 следва да бъде мотивиран, а електроразпределителното дружество е задължено да предложи нов срок за договаряне.

[фирма] не е предоставило данни за реализирани товари на клон 2 от ВМНН, поради което твърдението, че присъединяването на Ф. би довело до влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти, е изцяло недоказано. Електроразпределителната мрежа на [фирма] е елемент от електроенергийната система на страната, а не е затворена отделна мрежа. Произведената електрическа енергия, ако не се консумира на място, ще бъде пренесена до по-близки или по-далечни консуматори по съоръженията на [фирма]. Ако не се консумира от клиентите на [фирма], тя ще бъде върната в преносната мрежа и преразпределена към други клиенти. Задължението на [фирма] е да поддържа, изгражда и реконструира своята мрежа, както и да присъединява нови обекти на производители в унисон със закона. Съгласно чл. 116, ал. 1 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на

производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия. В алинея 3 на същия член е разписано, че операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. В чл. 27 от ЗЕВИ е уредено разпределението на разходите за изграждане на присъединителните съоръжения, а именно: до границата на собственост на електрическите съоръжения - за сметка на производителя (ал. 1), от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването - за сметка на собственика на съответната мрежа (ал. 2).

Това налага извода, че [фирма] не е доказало твърденията си, че присъединяването на Ф. ще доведе до влошаване качеството на електроснабдяването на обектите на клиенти в района, неправилно е издало отказ за присъединяване в документ, именуван „становище“ и не е спазило чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, като не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането, въпреки че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване съгласно чл. 87, ал. 2, т. 2 от същата наредба. [фирма] неправомерно е издало Становище № П-ВИ-1107/20.11.2020 г., с което е отказано присъединяването, вместо да определи условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ IV-45, кв. 7, [населено място], [община]. област В. Т..

В тази връзка съдът, счита че правилно КЕВР е приела жалбата на заинтересованата страна, срещу [фирма], с която се възразява срещу Становището, за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на процесната „Фотоволтаична електроцентрала, за основателна.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от процесуалните представители на ответника, за присъждане на разноски, следва същите да бъдат уважени и такива следва да бъдат присъдени в размер на 100 лева, за юрисконсултско възнаграждение.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], район „В. В." В. Т.- Е, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от всеки двама от членовете на УС - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., чрез адв. Л. М. – В., адрес на кантората: [населено място]. [улица], ет. 2, преупълномощена от Адвокатско дружество „В., Ж. и Партньори". булстат:[ЕИК], представлявано от управляващ съдружник адв. Г. В. В. от САК, срещу Решение № Ж-284 от 14.04.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], район „В. В." В. Т.- Е. [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от всеки двама от

членовете на УС - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., да заплати на КЕВР, сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноси за юрискусултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: